

החנות של האיחולים הטובים

פני הרבה זמן,

טיילתי ברחובות העיר.

פתאום ראיתי שלט ובו היה כתוב:

"החנות של האיחולים הטובים"

מכיוון שאני מאוד סקרנית, החלטתי להכנס.

פתחתי את הדלת, ומה ראיתי בפנים?

המון אנשים שבזמן ששוחחו וצחקו, קנו את המצרכים שלהם.

בחור אחד נתן לי סל ואמר לי:

- "את צריכה להיות קונה זהירה. הסתכלי יפה בכל הפירות,

כל מה שבן-אדם צריך, נמצא במקום הזה."

רציתי להגייד לבחור "תודה", אבל כאשר אמרתי "תן...". הוא כבר היה

במקום אחר, עם אנשים אחרים.

הסתובבתי בחנות.

ראשית כל קניתי **סבלנות**, ומיד לקחתי גם **אהבה**.

קצת למטה היתה **ההבנה**.

גם לקחתי שתי קופסות **חכמה** ושתי שקיות של **מעשים טובים**.

לקחתי **סליחה** עטופה בנייר צבעוני,

לקחתי **כוח ואומץ** כדי שיעזרו לי ברגעים הקשים של החיים.

כמעט וסיימתי.

פתאום נזכרתי שאני צריכה **סוליזריות** וחברות.

לקחתי מהם הרבה כדי לחלק גם בין החברים שלי.

הסל שלי היה מלא.

הלכתי לקופה כדי לשלם בעד כל מה שלקחתי,

אבל פתאום ראיתי את **הכבוד** ושמתי אותו בסל שלי, כי חשבתי שאי

אפשר לחיות בלי **כבוד**.

שלום ותקווה מצאתי ליד הקופאית,

לכן לקחתי אחד מזה ואחת מזאת.

השמחה היתה תלויה מן התקרה, משכתי ממנה ולקחתי אחת

בשבילי.

שאלתי את הקופאית:

- "כמה עולה הכל?"

היא חייכה ואמרה:

- "קחי את הסל שלך לאן שתלכי!"

- "בסדר" - אמרתי - "אבל... כמה עולה הכל?"

היא חייכה ואמרה:

- "אל תדאגי, כשהסל שלך יהיה ריק בגלל שהשתמשת בכל הדברים

שהיום את לקחת, אז, ורק אז ... שלמת בעד הכל.

(Extraído de "Mil cuentos, mi cuento...", Inst. Secundario Natan Gesang)